

egenskaber, burde den hidtil gældende straffegrænse efter mindretallets opfattelse derfor snarere sænkes end forhøjes.

Da forholdet ydermere er det, at man nu ønsker at sænke værnepligtsalderen med 1 år, vil risikoen for, at personer af den nævnte art påvirker de øvrige indkaldte i uheldig eller endog skadelig retning, blive så meget større. Hensynet til de mange bør i et så alvorligt anliggende som det, der er tale om her, ubetinget gå foran hensynet til den enkelte.

Endvidere må mindretallet modsætte sig den i § 11 foreslåede bestemmelse om fremtidig at lade *sessionspligten* indtræde i det år, hvori den værnepligtige fylder 18 år, i stedet for som hidtil i det år, hvori han fylder 19 år. Når der efter hidtil gældende lov har kunnet indkaldes ca. 30 000 unge pr. år, må dette kunne fyldestgøre forsvarets behov, så meget mere som manglen på forsvarlige indkvarteringsmuligheder og duelige befalingsmænd stadig er meget stor. Hertil kommer, at den foreslåede sænkning af værnepligtsalderen i mangfoldige tilfælde vil gribe forstyrrende ind i de unges uddannelse.

Endelig må mindretallet beklage flertallets afvisende holdning overfor mindretallets ønsker i spørgsmålet om *sessionskommissionernes sammensætning*. Med de krav, militærtjenesten i dag stiller til den værnepligtige ungdom, er man fra alle sider enig om det ønskelige i at gøre sessionsbehandlingen så betryggende som overhovedet muligt. Ud fra denne betragtning har mindretallet fundet det ønskeligt, at såvel sessionslægen som en psykolog tiltrådte kommissionerne som faste medlemmer af disse; dette har flertallet imidlertid ikke kunnet tiltræde.

Ved 2. behandling udtalte *indenrigs- og boligministeren* overfor Johs. Christiansen om bestemmelserne om straffedes udelukkelse fra militærtjeneste, at da i almindelighed kun fængselsstraf på 5 måneder og derover udstås i statsfængsel og det må anses for nødvendigt som grundlag for sessionens afgørelse at have en erklæring fra fængselsmyndighederne om den pågældendes karakteregenskaber, har det været nødvendigt at sætte grænsen for adgangen til udelukkelse ved fængsel i 5 måneder. Overfor de fra radikal og kommunistisk side fremsatte indvendinger mod at lade sessionspligten indtræde i det år, hvori den værnepligtige fylder 18 år, henviste ministeren til, at der allerede ved forsvarsloven af 18. juni 1951 var givet adgang til at indkalde de værnepligtige til tjeneste tidligst i det år, i hvilket de fylder 19 år; da sessionsbehandlingen af de værnepligtige almindeligvis finder sted året før indkaldelsen, var den nu i § 11 foreslåede regel altså kun en konsekvens af de regler, der allerede gælder efter forsvarsloven.

De stillede ændringsforslag vedtoges, og lovforslaget gik til fornyet behandling i udvalget, hvis *flertal* (udvalget undtagen Johs. Christiansen) indstillede det til vedtagelse uændret, mens et